Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ ἐκλεγῆ, κατὰ Νόμον, τὸ νέον προεδρεῖον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου διὰ τὸ 1964. Τὰ πρόσωπα, ποὺ θὰ προτιμηθοῦν, θὰ πρέπει καὶ πάλιν νὰ συγκεντρώνουν ἱκανότητας καὶ φιλοπόλιδα αἰσθήματα.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Τὰ δῶρα, χαρὰ τῶν παιδιῶν. "Ας τὰ σκορπίσωμεν κυρίως εἰς τὰ ἄπορα παιδάκια, τῶν ὁποίων ἡ πηγαία εὐγνωμοσύνη θὰ ἔχῃ ὡς ἀπήχησιν τὴν εὐφροσύνην τῶν μεγάλων.

ΜΕ ΤΟΝ "ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΗΝ,,

ΑΝΑΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΜΟΡΦΑΙ ΖΩΗΣ ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ ΠΛΑΝΗΤΑΣ

Θὰ διαπιστωθῆ μὲ ἐπιστημονικὰ ὄργανα ἐὰν ὑπάρχουν μικροοργανισμοὶ εἰς τὸν "Αρην

"Ολα τὰ προγράμματα γιὰ τὴν ἀναζήτησι μορφῶν ζωῆς σὲ ἄλλους πλανήτες βασίζονται στὴν ἀντίληψι ὅτι ὅλες οἱ ἐξωγήϊνες ἐκδηλώσεις ζωῆς εἶναι ὅμοιες πρὸς ἐκεῖνες ποὺ διαπιστώνονται καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ ἄποψις αὐτὴ δὲν εἶναι ἀνεδαφική, ἐπιβαλλόμενη ἀπὸ τὴν ἀνικανότητα τῶν ἐπιστημόνων νὰ σκεφθοῦν κάτι διαφορετικό, ἀλλὰ βρίσκει τὴν δικαίωσί της στὸ γεγονὸς ὅτι ἡ προέλευσις τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος εἶναι αὐτὴ γιὰ ὅλα τὰ οὐράνια σώματα ποὺ τὸ ἀπαρτίζουν καὶ ἑπομένως ἡ Γῆ καὶ οἱ ἄλλοι πλανῆτες, μὲ ὡρισμένες «μικροδιαφορὲς» μεταξύ των, ἔχουν τὴν ἴδια περίπου γεωφυσικὴ ἱστορία. Δὲν εἶναι, ἑπομένως, ὑπερβολικὸ νὰ σκεφθῆ κανεὶς ὅτι ἡ ὀργάνωσις ἔλαβε χώραν στοὺς διάφορους πλανῆτες κάτω ἀπὸ τὶς ἴδιες περίπου συνθῆκες, ἀλλὰ σὲ διαφορετικὲς φυσικὰ ἐποχὲς ἀπὸ τὸν ἕνα στὸν ἄλλον. Μπορεῖ μάλιστα σὲ ὡρισμένους πλανῆτες ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν τὴν ἴδια περίπου ἡλικία ἀνεξαρτήτου ὑπάρξεως, ἡ ζωὴ νὰ ἐμφανίσθηκε σ' αὐτοὺς τὴν ἴδια ἐποχὴ καὶ ὑπὸ πανομοιότυπες συνθῆκες. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἔγινε, λ,χ., στὴν Γῆ καὶ στὸν "Αρη.

Ἀφοῦ συμφώνησαν ἐπὶ τῆς παραπάνω ἀρχῆς οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες - καὶ πιθανώτατα καὶ οἱ Ρῶσοι, ἂν καὶ γιὰ τὶς ἐργασίες αὐτῶν πολὺ ὀλίγα εἶναι γνωστὰ - προσπάθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια νὰ κατασκευάσουν ὄργανα ποὺ ἐξετέλεσαν πειράματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐλπίζουν ὅτι μέχρι τοῦ 1970 θ' ἀποδείξουν ἂν ὑπάρχει ἢ ὄχι ζωὴ στὸν "Αρη. "Εχει ἤδη προγραμματισθῆ γιὰ τὸ 1964 ἡ ἀποστολὴ ἑνὸς ἐπιστημονικοῦ παρατηρητηρίου στὴν περιοχὴ τοῦ "Αρεως, ἐνῶ τὸ 1967 θὰ ἀποσταλοῦν ἐπιστημονικὰ ὄργανα στὴν ἐπιφάνεια τοῦ γειτονικοῦ μας αὐτοῦ πλανήτη.

Καθὼς εἶναι γνωστὸ τὸ βασικὸ συστατικὸ τῆς βιολογικῆς ζωῆς στὴν γῆ εἶναι μιὰ χημικὴ οὐσία, ἕνα ὀξύ, ποὺ ἡ ὀνομασία του γιὰ συντομία ἀποδίδεται μὲ τὰ ἀρχικὰ ψηφία NT.N.A. Στὸ ὀξὺ περιέχονται ὅλα τὰ κληρονομικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ζωῆς ἀπὸ τὶς ἁπλούστερες μορφὲς της (τοὺς ἰοὺς) ὡς τὶς πιὸ πολύπλοκες (τὸν ἄνθρωπο καὶ τὰ ἄλλα ἀνώτερα θηλαστικά).

Ἑπομένως ἂν ὑπάρχη ζωὴ στὸν "Αρη ἀνάλογη μὲ αὐτὴν ποὺ ὑπάρχει στὴ Γῆ, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ὑπάρχη ἐκεῖ καὶ ἡ βασικὴ χημικὴ αὐτὴ οὐσία, τὸ NT.N.A. "Ηδη οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τους ὡρισμένες ἰδιότητες τοῦ ἐν λόγω ὀξέως καὶ ἰδίως τὴν ἰδιότητά του ν' ἀπορροφᾶ τὶς ὑπεριώδεις ἀκτῖνες τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος (τοῦ φωτὸς), σχεδιάζουν εἰδικὰ ὄργανα, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ διαπιστωθῆ, φασματοσκοπικῶς, ἡ ὕπαρξις ἢ ὄχι τοῦ NT.N.A. ἐπὶ τοῦ πλανήτου "Αρεως.

Μεγάλη, ἐπίσης, σπουδαιότητα γιὰ τὶς ἔρευνες αὐτὲς θὰ ἔχη ἡ διαπίστωσις τῆς ὑπάρξεως πρωτεϊνῶν στὸν πλανήτη "Αρη, ἀναλόγων πρὸς τὶς γήϊνες πρωτεΐνες. Πιστεύεται, σχετικῶς, ὅτι οἱ πρωτεΐνες μποροῦν εὐκολώτερα νὰ ἀνιχνευθοῦν. Καὶ οὕτω δὲ ἡ ἀνίχνευσις θὰ ἐπιδιωχθῆ μὲ ὀπτικὸν τρόπο.

Ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ καὶ πέρα, ἡ λογικὴ καθοδηγεῖ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἐπιστήμονες στὶς σχετικὲς ἔρευνές των εἶναι ἐξαιρετικὰ ἁπλή: ἂν ὑπάρχη - λέγουν - NT.N.A. ἐπὶ τοῦ "Αρεως, ἂν ὑπάρχουν πρωτεΐνες, πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ ὑπάρχουν καὶ μικροοργανισμοί. Ἡ δὲ ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως μικροοργανισμῶν ἐπὶ τοῦ "Αρεως παρουσιάζει δυσκολίες ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο τεχνικῆς φύσεως, οἱ ὁποῖες, ὅμως, τοὐλάχιστον θεωρητικῶς ἔχουν ἐπιλυθῆ ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἐπιστήμονες.

Ὁ δόκτωρ Ζόσουα Λέντερμπεργκ, καθηγητής τῆς Ἰατρικῆς στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Στάνφορδ (Καλιφορνίας) καὶ βραβεῖο Νόμπελ τῆς Ἰατρικῆς ἔχει σχεδιάσει ἕνα ἐπιστημονικὸ ὄργανο, τὸ ὁποῖον ἂν ἐπιτευχθῆ ν' ἀποσταλῆ στὴν ἐπιφάνει τοῦ "Αρεως, θὰ μπορέση νὰ διαπιστώση τὴν ὕπαρξι ἐνζύμων σὲ μιὰ ἀρκετὰ μεγάλη ἔκτασι γύρω ἀπὸ τὸ σημεῖο τῆς προσεδαφίσεώς του.

Ὁ ἴδιος καθηγητὴς Λέντερμπεργκ ἔχει σχεδιάσει ἕνα εἰδικὸ μικροσκόπιο, τὸ ὁποῖο ἐκτὸς ποὺ θὰ διαπιστώση τὴν ὕπαρξι μικροοργανισμῶν ἐκεῖ, θ' ἀποκομίση ἐπίσης μιὰ ὀπτικὴ εἰκόνα τῶν ἐξωγηΐνων μορφῶν ζωῆς.

ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΘΡΟΜΒΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΥΦΛΩΣΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 28.— "Ενα νέον παρασκευάσμα, ἱκανὸν νὰ διαλύση ἐντὸς δύο λεπτῶν ἕναν θρόμβο αἵματος, ἐπετύχθη στὴν Μ. Βρετανίαν. Πρόκειται περὶ τῆς «οὐροκινάζης» προϊὸν ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν θεραπείαν τῆς θρομβώσεως εἰς τὴν στεφανιαίαν καὶ μερικῶν μορφῶν τυφλώσεως. Τὸ νέον φάρμακον παράγεται ἀπὸ μίαν οὐσίαν ἐκρινομένη σὲ μερικὲς ποσότητες ἀπὸ ὅλους τοὺς ὑγιεῖς ὀργανισμούς. Τὸ προϊὸν εἰσάγεται ἐνδοφλεβίως ἐπὶ ἕνα χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τεσσάρων ἕως ὀκτὼ ὡρῶν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου μπορεῖ νὰ ἀποκατασταθῆ τὴν δρασι σὲ ἄτομα τῶν ὁποίων ἡ τυφλωσις προῆλθεν ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν ἐνὸς θρόμβου αἵματος ἐντὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ.

ΕΝΩ ΥΠΟΦΩΣΚΕΙ ΤΟ 1964

Δύο ὡραῖα ἔθιμα τῆς Κεφαλονίτικης Πρωτοχρονιᾶς

Ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐξέλιξη ἕνα ἕνα σαρώνουν τὰ ὡραιότερα Ἑλληνικὰ ἔθιμα. Πολλὰ τῶν ὁποίων ἔχουν συγκινητικὰ ἐξαιρετικὴ σημασία καὶ γιὰ τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ διαφυλαχθοῦνε γιὰ τὸ λαό μας. Ἀλλὰ ποιὸς φροντίζει σήμερα γιὰ κάτι τέτοια!...

Ἰδιαίτερα στὴν Κεφαλονιά, τὴν παραμονὴ καὶ ἀνήμερα τῆς Πρωτοχρονιᾶς, διατηροῦνται ἀκόμη δυὸ ἔθιμα, τῶν ὁποίων στὰ σίγουρα οἱ τωρινοὶ δὲν ξέρουν τὴ βαθύτερη σημασία τους.

Ἡ «ἀσκηνοκάρα» καὶ τὸ «πορτοκάλι», τὰ ὁποῖα προσφέρονται σὰ Πρωτοχρονιάτικα δῶρα. Κι' αὐτὸς ποὺ τὰ δέχεται, ὀφείλει νὰ δώση τὸν σχετικὸν μπουναμᾶ, γιὰ τὸ καλὸ τῆς χρονιᾶς.

—o—

ΣΚΥΛΑ ΟΥΡΓΙΝΙΑ
Η ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΟΣ

«Σκύλα οὐργινία ἡ παραθαλάσσιος» εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ ὀνομασία τῆς ἁγιοβασιλίτσας ἢ ἀσκηνοκάρας. Ἑνὸς εἴδους σφόδελου πολύφυλλου, μὲ χοντρὸ γουλί, ποὺ φυτρώνει στὶς ράχες, ἀνάμεσα σὲ πέτρες καὶ βράχους.

Τὰ παιδιά, ἀπὸ μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν Πρωτοχρονιὰ συγκεντρώνουν ἀρκετὲς καὶ τὸ πρωῒ τῆς παραμονῆς βγαίνουν γιὰ νὰ εἰσπράξουν τὸν μπουναμά τους. Χωρὶς νὰ λένε τὰ κάλαντα, παρὰ μόνον μιὰ καλημέρα καὶ χρόνια πολλά.

Στὰ φτωχικὰ σπίτια προσφέρουν σκέτες, ὅπως εἶναι, τὶς ἀσκηνοκάρες. Στὰ σπίτια ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐλπίζουν νὰ πάρουν γερὸ μπουναμᾶ, χαρίζουν ἀσκηνοκάρες, τῶν ὁποίων ἔχουνε ντύσει μὲ χρυσόχαρτο ἢ ἀσημόχαρτο τὸ γουλί.

Ἡ νοικοκυρά, παίρνοντας τὴ δροσερὴ ἀσκηνοκάρα, τὴν τοποθετεῖ κοντὰ στὰ εἰκονίσματα ἢ κάπου ψηλὰ στὴ κουζίνα της, κάοντας τὸ σταυρό της καὶ δίνοντας στὰ παιδιὰ τὸ σχετικὸ φιλοδώρημα.

Οἱ μῆνες κι' οἱ μέρες κυλοῦνε, ἀρχίζουν οἱ φλογερὲς καλοκαιριάτικες κάψες, τὰ πράσινα φύλλα τῆς ἀσκηνοκάρας κιτρινίζουνε καὶ τὸ γουλὶ ξεραίνεται.

"Ομως αὐτὸς ὁ σφόδελος, χωρὶς χῶμα καὶ δίχως νερό, καίτοι κατάξερος, μὲ τὴν ὑγρασία τοῦ Ὀκτωβρίου - Νοεμβρίου, πρέπει νὰ ξαναβγάλη δροσερὰ καταπράσινα φύλλα. Ὁπότε θεωρεῖται γοῦρι γιὰ τὴ φαμελιὰ καὶ τὸ ξαναρίξιμο τοῦ φυτοῦ γιὰ χαρὰ καὶ εὐτυχία μεγάλη.

"Εχει, λοιπόν, συγκινητικὴ σημασία ἡ προσφορὰ τοῦ ταπεινοῦ τούτου σφόδελου. Ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ χάρισμα νὰ ξεραίνεται, ἀλλὰ μὲ τὴν κρυφή του αὐτεπάρκεια, νὰ ξαναπαίρνη ζωντάνια. Ἡ δὲ προσφορά, κατὰ τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς τῆς ἀείζωης ἀσκηνοκάρας ἔχει τὴ σημασία τῆς εὐχῆς:

—Νὰ εἶσαι ὁλόχρονα ζωντανὸς σὰν τὴν ἀσκηνοκάρα κι' ὅσες φλόγες τῆς ζωῆς κι' ἂν σὲ κάψουνε, πάλι νὰ ξαναρρίξης ζωντάνια!

—o—

ΚΥΠΡΕΑ Η ΧΡΥΣΟΜΗΛΕΑ
(ΤΟ ΠΡΟΚΑΔΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ)

«Κυπρέα ἡ χρυσομηλέα» λέγεται ἐπιστημονικὰ ἡ γνωστή μας πορτοκαλιά.

Τῆς ὁποίας τὰ πορτοκάλια πρωτοχρονιάτικα στὴν Κεφαλονιὰ περιφέρονται, χωρὶς νὰ προσφέρωνται, μέσα σὲ δίσκο ἢ πιάτο, γιὰ τὴν εἴσπραξη τοῦ μπουναμᾶ.

"Ενα μόνο πορτοκάλι ἔχει μέσα στὸ δίσκο του ἢ στὸ πιατάκι του, ὁ μικρὸς ἢ ὁ μεγάλος, ποὺ βγαίνει νὰ μαζέψη τοὺς μπουναμάδες του. Ἀλλὰ τὸ πορτοκάλι ἀπαραίτητα πρέπει νὰ εἶναι «προκάδο». "Ητοι εἶναι ὁ-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΣΤΡΟΦΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΝ ΜΕ ΘΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΝ

Τοῦ κ. ΑΛΕΞ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ, Προέδρου τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων

Ἡ πολιτικὴ τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, τὴν ὁποίαν ἐσκέφθη νὰ ἐφαρμόση Ἱδρύσασα καὶ εἰδικὰς ὑπηρεσίας Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως εἰς πέντε ἐπαρχιακὰ διαμερίσματα τῆς χώρας, ἡ πρὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν πολιτικὴ Κυβέρνησις, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της νὰ ἄρη τὰς ὑφισταμένας διαφορὰς μεταξὺ τῶν ἐπαρχιακῶν περιφερειῶν τῆς χώρας, καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὸ εἰσόδημα καὶ τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον αὐτῶν, δὲν ἐξεδηλώθη εἰσέτι εἰς σοβαρὰς ἐνεργείας πρὸς δημιουργίαν τῶν παραγόντων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ προσελκύσουν τὴν ἐπιχειρηματικὴν πρωτοβουλίαν καὶ θὰ βελτιώσουν τὴν θέσιν τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη, καθ' ὅσον ἀφορᾶ τοὐλάχιστον τὴν Πελοπόννησον, ἡ ὁποία μᾶς ἐνδιαφέρει, διανύει ἀκόμη τὸ στάδιον τῆς μελέτης διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν φυσικῶν πόρων καὶ γενικῶς διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀναδιάρθρωσιν τῆς περιοχῆς ταύτης χωρὶς νὰ διαγράφεται ἀκόμη ὁ πιθανὸς χρόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Προγραμμάτων Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως, διὰ τῶν ὁποίων πιστεύεται, ὅτι θὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἄρσις τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ Κέντρου καὶ ἐπαρχιῶν διαφορῶν, δημιουργουσῶν καταστάσεις, αἱ ὁποῖαι δυσχεραίνουν τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, τὴν Πελοπόννησον δὲ καὶ τὴν Νοτιοδυτικὴν Ἑλλάδα ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως ὁ τερματισμὸς τῆς μελέτης τῶν περιφερειακῶν προγραμμάτων διὰ νὰ γνωρίζουν ὅσοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ἵδρυσιν βιομηχανικῶν μονάδων τὰς προϋποθέσεις τὰς ὁποίας συγκεντρώνουν πρὸς τοῦτο αἱ ἐπαρχιακαὶ περιοχαὶ (φυσικοὶ πόροι, ἔργα ὑποδομῆς, ἐργατικὸν δυναμικὸν, ἠλεκτρικὸν ρεῦμα κλπ.).

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ τοπικὴ οἰκονομία προχώρεῖ βραδέως, κινουμένη μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῶν ὑπαρχουσῶν δυνατοτήτων, ἄνευ θετικοῦ προγραμματισμοῦ καὶ τῆς ἐπιβαλλομένης κρατικῆς συμπαραστάσεως. Καὶ δὲν ἐκδηλοῦται, ὡς ἔδει, ἡ Κρατικὴ συμπαράστασις ἐφ' ὅσον οὐδὲν θετικὸν μέτρον λαμβάνεται, διευκολύνον μεγαλυτέραν ἀνάπτυξιν τῆς δραστηριότητος τῆς Ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα καὶ δημιουργοῦν ἀσφαλῆ θέσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκκινοῦσα, νὰ δράση αὕτη εἰς τοὺς εὐρυνομένους οἰκονομικοὺς Εὐρωπαϊκοὺς χώρους.

Πολλὰ ζητήματα ἐνδιαφέροντα τὴν ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν μένουν εἰσέτι ἐκκρεμῆ. Τὸ ζήτημα τοῦ καθοισμοῦ τῶν Βιομηχανικῶν ζωνῶν, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑποδομῆς καὶ τὴν δημιουργίαν κινήτρων, τὸ ὁποῖον κρίνεται σοβαρὸν καὶ ἱκανὸν νὰ προωθήση τὴν Βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς, διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως νέων Βιομηχανικῶν Μονάδων, ἐνῶ πρὸς στιγμὴν ἐνομίζετο ὅτι εἶχε φθάσει πρὸς τὴν λύσιν του, παρεμερίσθη, ἄγνωστον διὰ ποίους λόγους. Ἐπίσης δὲν ὁλοκληρώθη ὡς ἀνεμένετο ἡ προσπάθεια πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀναγκαίων συνδυασμῶν εἰς τοὺς ὁποίους δέον νὰ προέλθουν αἱ διάφοροι ἐπιχειρήσεις ἵνα δυνηθῶσι νὰ ἐπιβιώσουν καὶ ν' ἀναπτυχθῶσι εἰς ἀνταγωνιστικὰ ἐπίπεδα.

Κατὰ συνέπειαν δὲν πρέπει νὰ αἰτιῶνται οἱ ἁρμόδιοι τὴν Ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἐὰν ἡ δραστηριότης των δὲν ἔφθασε εἰς τὸν προσδοκώμενον βαθμὸν ἀναπτύξεώς της. Ἡ Ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, κυρίως εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἔκαμε πολλά, δυνάμενα νὰ λάβουν τὸν χαρακτηρισμὸν ἄθλου. Ἀντιμετωπίζουσα παντοίας φορολογικὰς ἐπιβαρύνσεις καὶ πιστοδοτικὴν στενότητα ἐν συνδυασμῷ μὲ ποικίλα ἐμπόδια κυρίως ὑπαλληλικῆς νοοτροπίας, καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν νὰ προσαρμοσθῆ πρὸς τὰς νέας συνθήκας. Αἱ παραγωγικαὶ τάξεις τῶν ἐπαρχιῶν ἐνεστερνίθησαν πλήρως τὰ κυβερνητικὰ κηρύγματα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἐθνικῆς προσπαθείας, ἡ ὁποία θὰ διασφαλίση τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς Χώρας. Καὶ ἐκινητοποιήθησαν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην διὰ τῆς ἐφαρμογῆς νέας μεθόδου ἐργασίας καὶ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ, κατὰ τὸ δυνατὸν μέτρον, τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων πρὸς αὔξησιν τῆς παραγωγῆς. Καὶ πιστεύομεν ὅτι εἰς τὸν τομέα τοῦτον ἐπέτυχον ἀξιόλογον ἐπιδότησιν. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτεύγματα τῆς Πατρινῆς Βιομηχανίας μὲ πρωτοπόρον τὴν Α.Ε. «Πειραϊκὴ - Πατραϊκὴ» ἀποτελοῦν ἐπιβεβαίωσιν τούτου.

Τώρα ποὺ διανύομεν τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συμφωνίας ἔτος, αἱ παραγωγικαὶ τάξεις τῶν ἐπαρχιῶν ζητοῦν ἀπὸ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΞΙΟΛΟΓΟΝ ΕΡΓΟΝ

Μίνως Ζῶτος
ἕνας λησμονημένος ποιητὴς

Ἡ διάλεξις τοῦ λογοτέχνου κ. Θ. ΛΑΛΑΠΑΝΟΥ

ΣΤ'

Παιὸς δμως ν' ἀπαντήση σέ κείνη τὴν ἐρημιὰ ποὺ ἄγρια μαυρίλα τὸν ζώνη ὁλόγυρα καὶ ποὺ δὲν βλέπει διέξοδο πουθενά.

«Ὦ ἄς ἔβγαινε ἥλιος νάσπαζε
(τὴν μαύρη συννεφιά,
γιατὶ ἕνας μαῦρος δαίμονας
(τοὺς οὐρανοὺς ὁρίζει,
κι' ὅλου τοῦ κόσμου τὸ αἴσθημα
(στὴν ὑγρασία σαπίζει».

Δὲν ἐννοεῖ νὰ παραδοθῆ στὴν ἀρρώστεια του, ζεῖ τὴ μοίρα του ἀργοπεθαίνοντας σὰν πραγματικὸς σκληρὸς Ρουμελιώτης. "Ετσι προφταίνει καὶ γράφει τὴν τρίτη του συλλογὴ τὴ «ΣΟΥΡΝΤΙΝΑ» ποὺ χωρὶς ἀμφιβολία τὸν καταξιώνει μέσα στὴν Νεοελληνικὴ ποίηση. Σὰν τὸν βιολιτζῆ ποὺ θέλοντας νὰ δείξη βαθύτερο τὸν καημό του, βάζει «σουρντίνα» στὸ βιολί του, ἔτσι καὶ ὁ Ζῶτος παίζει σουρντίνα τὰ αἰσθήματά του.

Τὸ παράπονο τῆς σουρντίνας, οἱ χαμηλὲς αὐτὲς φωνὲς, ἐκφράζουν καμμιὰ φορὰ βαθύτερο τὸν πόνο. Τοῦτο τὸ ποιηματάκι τὸ Soto Voge τῆς συνομιλίας μὲ τὸν ἑαυτόν του δὲν μᾶς συγκινεῖ καὶ δὲν μᾶς συγκλονίζει;

«Δὲν εἶναι τίποτε νὰ διάσει,
τὴ σκυθρωπή μου ὑποταγή.
Τίποτε, τίποτε νὰ σπάση,
τὴν ἀκατάλυτη σιωπή.
Κάτι σὰν νέπιασε τ' αὐτί μου,
σὰν ἦχο γνώριμης φωνῆς.
Μὴν εἴπες τίποτε ψυχή μου,
μὴν ἔχεις τίποτε νὰ εἰπεῖς;»

"Οταν ἡ κατάστασή του βάρυνε καὶ κρεβατώθηκε ἀναγκαστικά, τοῦ ἄρεσε νὰ τοῦ διαβάζουν φιθυριστὰ τὰ τραγούδια τῆς «ΣΟΥΡΝΤΙΝΑΣ ΤΟΥ». Κι' ὅταν τὸ διάβασμα ἔφτανε στὴν ἀγωνία, στὸ τραγούδι ποὺ ἔγραψε γιὰ τὴν Πολυδούρη καὶ ἰδία στὸ τέταρτο τετράστιχο:

«Ἀγαπημένη μου τὶ θέλεις ἀπὸ
(μένα;
Οἱ μέρες μου τώρα περνοῦν θλί-
(ψη καὶ δέας,
τὶς νύκτες τ' ὄνειρά μου παρα-
(γυμένα.
Κι' εἴν' ἀπὸ σένα, εἴν' ἀπὸ
(σένα».

Δάκρυζε τότε καὶ γυρνοῦσε τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος κι' ἔκλαιγε βουβά.

Στὴν κατάσταση ὅμως αὐτὴ ἄρχισε νὰ μὴν αἰσθάνεται τὰ γύρω του φιλικά. "Ηταν τότε ποὺ ἡ φυματίωση ἐσήμαινε ὀργὴ καὶ κατάρα.

Θὰ θυμοῦνται οἱ παλιότεροι πὼς οἱ φυματικοὶ τότε ἀπομονώνονταν ὄχι μονάχα ἀπὸ τὴν κοινωνία, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιο τους τὸ σπίτι.

Σέ κάποιο δωμάτιο κλεινόνταν ὁ φυματικὸς κι' ἐκεῖ περίμενε τὸ τέλος του, ἄλλοι ἀκόμα χειρότερα, τοὺς πετοῦσαν σὲ μιὰ καλύβα, κι' ἐκεῖ ἡ μόνη ἐπαφὴ μὲ τὸν ἔξω κόσμο ἦταν, νὰ βλέπουν κανένα διαβάτη νὰ περνάη μακρυά τους.

Βέβαια ὁ Ζῶτος δὲν ἀπομονώθηκε σέ καλύβα οὔτε καὶ στερήθηκε τὴ στοργὴ καὶ τὴ φροντίδα τῶν δικῶν του. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀπομόνωση αὐτή, ὅταν τὸ ξέρεις ὅτι εἶσαι φυματικὸς καὶ δὲν μπορεῖς νὰ πᾶς ἐκεῖ ποὺ πηγαίνουν οἱ ἄλλοι; Κι' ἔπειτα ὅλοι, γνωστοὶ καὶ φίλοι, ἦταν ὥς τὸ τέλος συμπονετικοὶ καὶ ριψοκίνδυνοι καὶ τὸν ἐπεσκέπτονταν τακτικὰ χωρὶς νὰ τὸ δείχνουν καὶ χωρὶς νὰ τὸν φοβοῦνται;

"Οχι μᾶς λέει ὁ ἴδιος.

«Τώρα ἡ φιλία μὲ πρόδωσε, ἡ
(ἀγάπη μ' ἀπαρνήθη
κι' ἡ ποίηση ποὺ τιτίβιζε, σφα-
(δάζει στὸ πλευρό μου.
"Ολα τὰ ὡραῖα, βαθιὲς πληγὲς
(μοῦ γίνανε στὰ στήθη.
Θέλω νὰ κλάψω κι' ὁ λυγμὸς
(κομπιάζει στὸν λαιμό μου».

Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀκόμα ἡ ἀγάπη μερικῶν στενῶν φίλων του δὲν τὸν ἐγκατέλειψε κι' ἐκεῖ ὁ θλιμμένος ποιητής μας ζοῦσε τὸ δράμα τοῦ ἀρρώστου, ποὺ οἱ ἐπισκέψεις φίλων του, ὅσο εὐχάριστες κι' ἐπιθυμητὲς κι' ἂν ἦταν, ξυπνοῦσαν μέσα του μελίσσι τὶς ἀναμνήσεις τῶν παλιῶν καλῶν καιρῶν, τότε ποὺ κι' ὁ ἴδιος ἦταν γερὸς κι' αὐτὸς κι' ἔπαιζε καὶ γελοῦσε μαζί τους.

Αὐτὸ τὸ κρυφὸ δράμα, μᾶς ἀφίνει νὰ τὸ δοῦμε σ' ἕνα γράμμα του ἀπαντητικὸ στὸ στενό του φίλο καὶ παλιὸ συμμαθητὴ Μέμο Γεωργίου, ποὺ πῆγε νὰ τὸν ἰδῆ ὅταν ἦταν ἄρρωστος στὸ Νιοχῶρι, καὶ δὲν τὸν εἶδε, γιατὶ εἶχε φύγη γιὰ τὸ δουνό:

«Ἀγαπητέ Μέμο,

Μοῦστειλε ὁ Χρῆστος τὸ γράμμα σου, καὶ λυπήθηκα κι' ἐγὼ ποὺ δὲν μπόρεσα νὰ σὲ ἰδῶ πρὶν φύγω. Ἀπὸ μιᾶς ὅμως ἀπόψεως αὐτὸ ἦταν τὸ καλύτερο, γιατὶ σὲ βεβαιῶ θὰ μ' εὕρισκες ἀγνώριστο, ποὺ ὁσοδήποτε καὶ ἂν εἶσαι ψυχρός, θὰ σέ πονοῦσε ἡ καρδιά. Τώρα σὰ ν'

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΦΕΤΟΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ
47
Ἀντιοχείας 24
1ος ὄροφος 3 δωμάτια
48
Πιπίνου 120 & Ἀγγέλου Γοβίου
1ος ὄροφος 3 δωμάτια
49
Σατωβριάνδου 27
2ος ὄροφος 2 δωμάτια
50
Ἀμύντα & Ζαλεύκου
4ος ὄροφος 2 δωτάτια
1ος ΛΑΧΝΟΣ ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ 308-16 ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ-43 ΔΩΜΑΤΙΑ-3 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΤΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ: Παραδίδονται μὲ πληρωμένους τοὺς φόρους, τὰ συμβολαιογραφικά, εἶναι δὲ ἀσφαλισμένα διὰ τὸ 1964 κατὰ τοῦ πυρὸς, εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρείαν "ΦΟΙΝΙΞ,,
60 ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΙ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑΜΕΤΡΗΤΑ
Ὅλα τὰ αὐτοκίνητα εἶναι 4 θυρῶν, ἐξωπλισμένα μὲ Καλοριφέρ, Ραδιόφωνον καὶ Ζώνην ἀσφαλείας KLIPPAN
Παραδίδονται εἰς τοὺς τυχεροὺς μὲ πληρωμένα:
1. Τὴν εἰσφοράν, 2. Τὰ συμβολαιογραφικά, 3. Τὸν φόρον κυκλοφορίας καὶ Δημοτικὰ τέλη δι' ἓν ἔτος καὶ 4. Ὅλα τὰ ἔξοδα ἐκδόσεως ἀριθμοῦ κυκλοφορίας
ΚΑΙ ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΔΩΡΟ ΔΙ